

PŘEJ A BUDE TI PŘÁNO

Říká v rozhovoru profesor Libor Grubhoffer, ředitel Biologického centra akademie věd v Českých Budějovicích. Je předním českým virologem, v období covidu byl velmi žádaným odborníkem, který se často vyjadřoval v televizi, rozhlase i novinách. Přiznává, že nejlépe si odpočine v rodné hospůdce na okraji Žďárských vrchů u Poličky. Ještě pořád by prý uměl načepovat pivo. Jen ho mrzí, že za dob intenzivního pomáhání prarodičům a rodičům v lokále se nestihl naučit hrát mariáš. Jako vědec ho totiž považuje za chytrou hru.

Čas mládí prožitý v hospodě může být docela zajímavou životní inspirací.

Určitě, ale právě mě to vyrůstání v lokále vychovávalo v tom smyslu, že jsem nikdy neměl potřebu kouřit nebo zvýšenou měrou konzumovat alkohol. Jasně, že jsem si jako pasivní kuřák užil hospody dosyta, protože často tam přes kouř nebylo ani vidět. Když tyhle zlovyky objevovali moji kamarádi, mě už to nelákalo. Na druhou stranu to bylo úžasně inspirující v tom, že jsme žili s prarodiči i rodiči v jedné domácnosti, a k tomu ještě sousedé v lokále. Podat komukoliv pomocnou ruku rozhodně nebylo žádným problémem.

Kde se ve Vás vzala touha jít studovat biochemii?

Vlastně díky dědečkovi a pak panu učiteli Jarmilu Feltlovi. V rodině Grubhofferů bývalo tradicí, že všichni se živili jako obchodníci, majitelé koloniálů nebo hostinští. Ačkoliv dědeček, který pocházel ze dvanácti dětí, chtěl být učitelem, nakonec stejně skončil u pípy. Sice jim s babičkou majetek jako drobným živnostníkům po roce 1948 sebrali, ale nakonec mohli v domě zůstat a provozovat tam pohostinství a malý obchod se smíšeným zbožím pod hlavičkou Jednoty. A právě on mě brával na procházky a vykládal spoustu věcí. A Jarmil Feltl mi pak pomohl vyřešit problém, jestli studovat biologii, nebo chemii. Nasměroval mě totiž ke studiu biochemie na přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Už tehdy jsem se chtěl věnovat původu nebezpečných onemocnění, což se mi nakonec podařilo.

Takže jste se vlastně stal lovcem mikrobů.

Ano, naskytla se možnost nastoupit do Ústavu sér a očkovacích látek k docentu

Dimitriji Slonimovi a být asi jeho posledním doktorandem. V myšlenkách se denně vracím do jeho laboratoře, vzpomínám na něj velmi intenzivně a doslova si s ním povídám. V pandemii covidu jsem si říkal, jak by se on díval na některé otázky. Byl to velmi hrdý Jihočechem narozený v Blatné a každému mladému člověku bych přál, aby měl tu životní šanci být v blízkosti takového člověka a vyrůstat pod jeho záštitou. Když se dostanu do situace, že se musím rozhodnout ve vztahu k mým dok-

torandům, tak si vždycky představím Míšu, s jakou mírou velkorysosti by se zachoval on. A jsem rád, že naši současní doktorandi jsou opravdu úžasní a mám z jejich výchovy nesmírnou radost.

Proč jste vlastně opustil místo, které Vás profesně naplňovalo, a zamířil do Českých Budějovic?

To víte, že se mi z Prahy vůbec nechtělo. Byl už jsem ale ženatý a šance na získání bytu byla minimální. Tehdy se na jihu Čech chystalo Biologické centrum tehdy Československé akademie věd, což byl takový grandiózní projekt komunistické vlády, a naskytla se i možnost bydlení. Dimitrij Slonim byl sice mezinárodně uznávanou kapacitou a legendou v problematice vakcín, ale já nakonec zamířil do

Moje babička Justýna říkala, že i malá radost je radost, která nám může rozsvítit den. Mnohokrát jsem jí ve svém životě dala za pravdu. Osobně mě totiž vždycky víc potěší třeba neplánovaná maličkost než nějaká velká očekávaná událost.

Když jsem si povídala s profesorem Liborem Grubhofferem, mile mě překvapilo, že i on vyznává ono kouzlo obyčejných radostí. Třeba návrat do hospůdky, kde už se sice dávno nečepuje pivo, ale patřila jeho rodině a on si tam může připomenout všechny hezké chvíle.

Někdy totiž stačí potkat se s někým známým, s nímž nás spojuje společná hezká chvíle. Já když z rádia zaslechnu písničku s Karlem Gottem a Marcelou Holanovou Čau lásko, okamžitě se přenesu do chvíle, kdy jsme na ni poprvé tančili 9. března s kamarádem mého známého. Tenkrát jsme se potkali poprvé a letos už slavíme padesát let od seznámení a jen o rok méně jsme manželé. Život nám všem logicky nenabízí jen samé báječné a radostné chvíle, ale o to víc bychom si měli užívat okamžiků, které nám přinášejí radost. Ona radost přece není jen o smíchu. Ani nemusí být na první pohled vidět. Je hlavně o dobrém pocitu, který si v sobě nosíme a prožíváme ho.

Věřím totiž tomu, že spousta událostí či věcí kolem nás, které nám přinesou pohodu do duše, jsou fakt maličkosti. Tak se nebojme radovat se z nich. I když je možná považujeme zpočátku za úplně drobnosti.

Mirka Nezvalová

Parazitologického ústavu do Budějovic s tím, že se budu věnovat problematice klíšťové encefalitidy, a tedy stále virologii. To byla ostatně moje podmínka.

Nastoupil jste v roce 1986, to ještě zdaleka nebyly dveře pro nejruznější příhraniční vědecké spolupráce otevřené.

Nějaké kontakty jsme měli, ale naše pracoviště bylo spíše odstrašujícím příkladem, kam se člověk v tehdejší biologické vědě může vrátit. Nakonec ale přišel ten zázrak v podobě listopadu 1989 a my si uvědomili, že nesmíme ztratit ani minutu a musíme využít každé příležitosti. Naši starší kolegové nám zprostředkovali dlouhodobé pobyty na zahraničních pracovištích v USA, Anglii či Německu, což bylo velmi důležité. Já se například vypravil na stáž do Ameriky, což se nám zase vrátilo v podobě kontaktů s předními laboratořemi ve světě. Díky tomu všemu se situace v Budějovicích diametrálně změnila. Ostatně, měnilo se leccos, takže jsme se začali scházet jako přípravný výbor biologické fakulty. Byl to šťastný projekt, který se nám vrátil v podobě zdroje té mladé krve studentů přírodovědecké fakulty, kteří přicházeli do laboratoří našeho biologického centra. Nám se pak podařilo mnohé z nich nadchnout a motivovat k bádání. Jdou v našich šlépějích a většina nám dělá velkou radost.

Přiznám se, že jsem si Vás léta spojovala hlavně s výzkumem klíšťat.

Bohužel, měli jsme tehdy řadu omezujících možností nejen v oblasti finanční, ale i přístrojové, takže jsme se nemohli pouštět do žádné velké vědy na viru klíšťové encefalitidy. Nechci zabíhat do úplných podrobností, ale mimo jiné v sousední Vídni už se odehrávaly v laboratořích věci, kterým jsme nemohli konkurovat. Tak jsme si řekli, že by bylo zajímavé podívat se na chemické procesy, které se odehrávají uvnitř těch klíšťat. Kontaktoval jsem kolegy v nedalekém Entomologickém ústavu a snažil se vlastně pochytit od jejich studovaných hmyzích modelů nejruznější přístupy, které by se nám potom mohly hodit při studiu klíšťat. Myslím, že se nám to vyplatilo. Dokonce jsem se i díky tomu dostal ještě před listopadem '89 na půl roku do Uppsaly do Švédska, kde jsem studoval raky. Oba tyto organismy zoologicky totiž patří mezi klepytkatce.

Pojďme od klíšťat odskočit k tomu, že jste byl také jedno období rektorem Jihočeské univerzity.

Odskok je to sice veliký, ale rozhodně jsem to považoval za něco, co mi bylo sesláno z nebe v tom, že chci naplnit tu svoji misi pro Jihočeskou univerzitu

a Biologické centrum. Pro kvalitní vzdělávání a vědu na jihu Čech. Považoval jsem to za obrovskou příležitost, a když se vrátím zpět, tam nemám důvod stydět se za cokoliv. I to, že se mi nepodařilo po několika komplikovaných volbách obhájit svůj post, druhé období беру zpětně jako důkaz, že jsem byl dostatečně nekompromisní v nárocích, které jsem na některé nejmenované fakulty měl. Když mi pak kolegové z Biologického centra řekli: „Libore, když Tě nechtějí na univerzitě, tak my Tě chceme u nás,“ tak to bylo takové zadostiučinění. Moje hlavní manažerské heslo je to, aby pracovití lidé chodili rádi do práce.

O Vás je známo, že se nebojíte jít proti proudu a své názory říkáte nahlas. Mám na mysli to, že jste odmítl například jet jako rektor Jihočeské univerzity na Pražský hrad.

Vlastně jsem nebyl pozván, protože jsem vyjádřil veřejně svůj nesouhlas s krokem prezidenta Zemana, který odmítl podepsat profesorský dekret Martinu C. Putnovi. Projevil tak netoleranci k jeho osobě. Považoval jsem to za naprosto nepřijatelné chování hlavy státu nehledě na to, že na takové jednání skutečně prezident podle příslušného zákona právo nemá. Pak

jsem tedy nebyl pozván na slavnostní ceremoniál k 28. říjnu a na základě toho se přidala většina rektorů. Podobně byl potrestán nepozváním i tehdejší rektor Masarykovy univerzity Mikuláš Bek. Ten zase pro změnu nepovolil vstup prezidenta Zemana na půdu univerzity při jeho návštěvě Brna v době vrcholící volební kampaně.

Předpokládám, že při Vašem pracovním vytížení nebýváte moc často u rodinného stolu.

Máte pravdu, s mým soukromým životem je to trochu horší. Moje manželka i dcera mají určité svatozář, protože se neumím odpoutat od pracovních záležitostí, a tudíž neumím ani moc dobře odpočívat. Vlastně si říkám, že je to taková oběť za ten obrovský dar svobody, který přišel v roce 1989. Konečně totiž máme možnost budovat naši společnost, ale i vědu. Společně s těmi demokratickými vyspělými zeměmi světa.

Váš rok narození by ale mohl být šancí začít trochu brzdit, nemyslíte?

Na tohle nemám čas vůbec myslet a přiznám se, že jsem vlastně ještě nenašel odvahu k tomu, abych pracovní problematiku opustil. Jistě, samozřejmě to přijde, protože výměna generací je i v naší branži a vědeckém světě rozhodně na místě. Mou největší radostí jsou mladé kolegyně a kolegové, uspokojuje mě sledovat, jak se jim daří, a to je pro mě obrovský objev.

Libor Grubhoffer

Narodil v roce 1957, vyrůstal v Oldřiši u Poličky. Vystudoval gymnázium, absolvoval na Přírodovědecké fakultě UK v Praze studium biochemie a v Ústavu sér a očkovacích látek v Praze získal doktorát v mikrobiologii/virologii. Stál u zrodu Biologické fakulty Jihočeské univerzity. V roce 1994 se stal ředitelem Parazitologického ústavu AV ČR, v roce 2004 byl zvolen děkanem Biologické fakulty (od roku 2007 Přírodovědecké fakulty) JU a v roce 2012 byl zvolen rektorem Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Dnes působí jako ředitel Biologického centra Akademie věd v ČR. Má 2 syny, dceru a 1 vnoučka.

Jste trojnásobným otcem, jdou děti ve Vašich stopách?

Patřím mezi hodně liberální otce, nikdy jsem necítil potřebu své děti směřovat k nějakému badatelství. Ukázalo se ale, že si jdou svou skvělou cestou. Václav se upsal společenským vědám, je kulturní historik a italianista, působí na Jihočeské univerzitě a vykročil velmi úspěšně právě na tu badatelskou dráhu. Druhý syn Marek mi před maturitou řekl, že chce dělat něco užitečného – a to mu věda moc nepřišla. Rozhodl se, že se chce věnovat mozku a v současné době pracuje na neurochirurgii v českobudějovické nemocnici. Dcera Anička bude maturovat příští rok, ta zase snad už ve 2. třídě propadla francouzštině a chce studovat ve Francii chemii a biologii. Tvrdím, že člověk by měl svým povoláním inspirovat, ne prosazovat ten směr. Tak doufám, že tak to berou i mé děti.

Skoro se bojím zeptat, jestli máte nějaké koníčky. Čas na ně asi určitě není.

Až jednou budu v důchodu, tak mě rozhodně čeká spousta nepřečtených knih. Chystám se taky, že se pustím do psaní nějakých pamětí.

(pokračování na straně 8)

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB DOMUS

Místo, kde je vždy někdo na blízku...

V lednu nám v rámci dobrovolnické činnosti zahrála řecká hudba, děkujeme humanitární organizaci ADRA za zajištění. V únoru jsme sledovali v televizi zimní olympiádu a moc jsme fandili našim sportovcům. Báječně jsme se také bavili při promítání filmu Světáci. Spoustu legrace jsme si užili při přiřazování obrázkových karet k pojmům v ostravském nářečí.

Při našich aktivitách využíváme i moderní technologie – luštíme osmisměrky na tabletu a některá místa navštěvujeme díky virtuální realitě. Víme, jak je pro nás důležité cvičení – protahujeme ruce i nohy, cvičíme s rehabilitačními pomůckami a barevnou plachtou, procvičujeme jemnou motoriku. Hrajeme Bingo, zpíváme s kytarou, tvoříme dekorativní předměty. Všechny naše aktivity přinášíme pravidelně každý týden na našem webu www.cssdomus.cz. A na co se právě teď těšíme? Na jaro, na zpěv ptáčků, zahradničení a na vyhřívání na jarním sluníčku na terase.

Jana Mrázková

Kuželky

Pečení

Pexeso

Jarní tvoření

Jarní tvoření

Řecká hudba

Cvičení

Cvičení

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB EMAUSY

Místo, kde se stále něco děje...

Srdečně děkujeme za nádherné hudební vystoupení studentům Konzervatoře České Budějovice, kytarovému kvartetu ve složení Tereza Rašková, Klára Kroupová, Josef Kurz, Stanislava Novotná, a Anně Hájíčkové, která nám zahrála na housle. Zvláštní poděkování za organizaci celého koncertu pak patří paní Mgr. Vilmě Manové, pod jejímž vedením studenti vystupo-

vali. Udělalo by nám radost, kdybychom měli příležitost si naše společné zpívání zopakovat.

Dokud to bylo možné, navštěvovali nás studenti Česko-anglického gymnázia. Naší nejoblíbenější činností se v období zimy staly ruční práce. Ale už se těšíme na jarní dny, na setkávání venku. Jakmile to bude možné, obnovíme Filmový klub

s profesorem Gabrielem Švejdou. Hynek Klimek nám slíbil, že nám bude opět vyprávět o svých toulkách přírodou.

Aktuální informace přinášíme prostřednictvím webových stránek www.cssemausy.cz.

Martina Primaková

Kreativní tvoření

Kreativní tvoření

Ruční práce

Vánoční koncert

Vánoční koncert

Vánoční koncert

DOMOV SENIORŮ VYSOKÉ MÝTO

Péče s dobrou adresou...

Rádi se scházíme a společně něco tvoříme. Hodně jsme si užili vyrábění rukavic a čepic z papíru pro děti z mateřské školy Pod Smrkem. Těšili jsme se, až jim naše výrobky předáme. Radost dětí byla velká, za mateřskou školu nám poděkovala paní ředitelka Edita Lipavská. Při setkání před Domovem nám děti zazpívaly písničku a předaly nám srdíčka přátelství a lásky.

V únoru jsme sledovali v televizi zimní olympiádu a fandili jsme našim sportovcům. Při té příležitosti jsme zavzpomínali na zimy, které byly za našich mladých let hodně mrazivé a plné sněhu. Povíдали jsme si i o našem zimním sportování. 18. února proběh-

la první aktivita v nově zařízené snoezelen místnosti (snoezelen je terapie, která aktivuje smysly ve speciálně vybavené místnosti prostřednictvím světelných a zvukových prvků, vůní a hudby).

Letos jsme si užili i ples, tancování, měli jsme radost z bohaté tomboly, nadchlo nás předtančení.

Fotoreportáže ze všech našich aktivit najdete na našem webu: www.dsvysokemyto.cz.

Bohdana Turková

Radost dětí z předaných čepic a rukavic

Přesazování květin

Pečení švestkové buchty

Ples

Ples

Předtančení na plesu

Canisterapie

Vzpomínání na zimy našeho dětství

Senioři staví s dětmi

Senioři staví s dětmi

VILA MARIE VYSOKÉ MÝTO

Denní stacionář je otevřen, velmi rádi přivítáme i nové uživatele. Jakékoliv dotazy vám ráda zodpoví naše sociální pracovnice.

Pronájem zdravotnických pomůcek je v provozu, v případě zájmu nás prosím kontaktujte telefonicky nebo e-mailem.

Senior Point je veřejnosti k dispozici, můžete si zažádat o Senior pas nebo využít bezplatného právního poradenství. Kontaktujte nás e-mailem nebo telefonicky.

Kontakt:

Telefon: 724 009 603

E-mail: vilamarie@ledax.cz

Bohdana Turková

POMŮCKA: ADD, ACHÉ,	INICIÁLY HEREČKY STEINMASS- SLOVE	ČÁSTI HMOTY	1. DIL TAJENKY	ZÁPASIŠTĚ	VADY PUNČOCH		ZNAČKA CENTILITRU	UNIE EV- ROPSKÝCH FOTBAL- ASOCIACÍ	SPZ KLATOV	MPZ RUMUNSKA	ODCHODY Z BOJE		SLEPÍČÍ CITO- SLOVCE	AFRICKÝ VELETOK	FILMOVÝ MIMO- ZEMŠTAN	DĚTSKÁ HRAČKA	ZVÁSTY
NÁZEV VELKO- OBCHODU						ZVUK HRDLÍČKY						OBUVNICKÝ NŮŽ					
VYZNAVAČ STOICIZMU						V TOMTO ROCE KLIDNÝ						ZNAČKA JEDLÉHO OLEJE TAMTY					
	MÁVNOUT RUKOU						CHEM. ZN. ŽELEZA			NÁRADÍ ANGLICKY					INIC. HERCE KRAUSE		
	HADÍ ZVUK						CHEM. ZN. HELIJA			DROBNÝ SAVEC					ZAKLADATEL MERCEDESU		
MLHA S OBSAHEM KOUŘE					CITOSLOVCE KON. RZÁNÍ ZESÍLENÝ ZÁPOR				HUDEBNÍ STYL					HOTELOVÝ SLUHA			
POTOMEK				BOLEST ANGLICKY			ZDRHO- VADLA						REVOL. ??? GUEVARA			NA KTERÉM MÍSTĚ	ANO ANGLICKY
				ČES. BASE- BALL. ASOC.			DĚLKA SUKNĚ						TRNITÝ STROM				
	SPZ HODONĚNÍ	CHEMICKÁ KONCOVKA					POHYBY VÍČEK					KUCHYŇSKÉ NÁDOBÝ					
		POTĚŠEN					ČÍSLOVKA ŘADOVÁ					FAKULTNÍ NEMOCNICE					
DRSNĚ						CIZOKRAJNÁ BOROVICE					INIC. SKLAD. LISZTA			TADY			
						PODNOŠY					NEVHODNÉ CHOV. MN. Č.			HUDEBNÍ NÁSTROJ			
ZELENÉ MÍSTO V POUŠTI					OBLEVA KRUTÝ (BOJ)					ZIMNÍ MĚSÍC					SNÍŽENÝ TÓN E		
										ZÁHYB NA HLADINĚ					2. DIL TAJENKY		
PŘIDAT ANGLICKY				NADÁVATI CITOSLOVCE HRY NA KYTARU				INICIÁLY HERCE LOH- NISKÉHO SÁZENÍ				POVEL VOZKY INIC. ZÁVOD. ENGEHO				HONOSNÝ PLÁŠT	NÁSTRAHA PYTLÁKA
	BLAHO	ČERVENAJÍCÍ STARÁ STRIBRNÁ MINCE					SOKOLSKÁ SLAVNOST						CITOSLOVCE VYTAHO- VÁNÍ SE TRUBKA				
ZAČÁTKY ZÁVODU							KOČKOVITÁ ŠELMA							SKOBA			
							ZN. SPORT. OBUVÍ							NEPRAVDY			
URČENÝ K LOVU						MALÉ BOUDY							TĚŽKÝ KOV				
						POHODA HOVOR.							MAĎARSKÝ SPRÁVNÍ CELEK				
JMÉNO PSA					ŠTĚVANCE						ZELATINOVÝ BONBON					OBTÍŽNÝ HMYZ	CHEMICKÁ KONCOVKA ZMOCNĚHO PRVKU
					CIZO- PASNÁ HOUBA						LISTNATÉ STROMY						
SŮL LÉKARSKY				MALÁ CHATA						ZVĚTŠENÉ ZRNO RÝŽE							
				ZN. NANO- AMPÉRU						PŘÍJEMNÝ							
PRAVIDELNĚ CVIČIT								ZVĚTŠOVACÍ SKLO						JEDEN PLUS JEDEN			
								ZEMNÍ SONDY						SEKREČNÍ ORGÁNY			
	POVRCHNÍ ODDIVOVA- TEL	ŘÍČNÍ RYBA					VIKEV SLOVEN.						JÍST EXPRES.				
		TMAVÉ ČÁSTI DNŮ					TENISOVÝ DVOREC						MAĎARSKO BYV. ZKR.				
NOČNÍ VIDINY					CITOSLOVCE ÚDIVU		OTEVŘENÁ TOPENIŠTĚ						NESTARÝ				
					OSLOVENÍ PŘI VYKÁNÍ		ČES. ZPĚV. MICHAEL ???						ZÁSTUP PŘI VYUČE HOVOR.				
ANGLICKÝ NESOUHLAS			VYSOKÁ ŠKOLA ZKR.			KOVANÝ						SLOVAN				DEPILAČNÍ KRÉM	DRAVÍ PTÁCI
			MOŠNY				FAZE MĚSICE					ELEMENT CHŮZE					
KYSELÉ POCHUTINY					DOUPATA					NAKLONĚNÉ PÍSMO							
					MASOPUSTNÍ PŘESTRO- JENÍ					NEVHODNÉ SPOJIT							
KINO ZASTAR.				MÍT MOŽNOST HOVOR.					ŽACÍ NÁSTROJ				NÁSTUP				
				VEVNITŘ					KOLMÉ K PODLOŽCE				ORGÁNY SLUCHU				
	OPAK LACNO	BOJOVNÁ						DOHROMADY							JIHO- EVROPAN		
		DĚRA						INICIÁLY HEREČKY KAČÍRKOVÉ							BARVA DO TISKAREN		
ČESKÝ ZPĚVÁK PAVEL ???						NOUZOVÝ NOCLEH							OCHRANY V BOJI				
						FOTB. KLUB ANGL. ZKR.							DISKŮŽOKEJ ANGL. ZKR.				
ČÁSTI ÚST				KLUB FILA- TELISTŮ ZKR.			MODEL LETADLA				ZN. FRANC. KOSMETIKY					OBEČ	CITO- SLOVCE NECHUTI
				HON			INIC. REVOL. TROCKÉHO					POKŘÍK					
AKADEMIE VĚD ZKR.			ČÁST ZÁSTĚRY					JESKYNĚ					MODERNÍ				
			CHEM. ZN. RADIA					INICIÁLY ZPĚVÁKA HEJMY					INICIÁLY STAVITELE PARLÉRE				
STRAŠÍ- DELNÁ HRA						ČASTÝ NÁZEV MĚNY							CERE- MONIÁLNÍ UNIVERZITNÍ FUNKCE				
PŘÍTOK VÁHU						PÍSMENO REČKE ABECEDY							DOMÁCÍ ZVÍŘE				

Hippokratés: „...tajenka“

Správné znění posílejte na adresu: **Ledax o.p.s., Riegrova 1756/51, 370 01 České Budějovice**. Obálku či korespondenční lístek prosím označte heslem „Ledax NOVINY“ a k Vaší adrese připojte i telefonní číslo, nebo pošlete na e-mail: **info@ledax.cz**, do předmětu napište „Ledax NOVINY“. Správné odpovědi budou slosovány a výherce obdrží **dárkový koš v hodnotě 500 Kč**. Uzávěrka bude 11. 5. 2022.

Tajenkou křížovky z 50. čísla Ledax NOVIN byl citát od Seneky: „Především se nauč mít radost. Pravá radost je tím nejdůležitějším v životě.“

Výherkyní se stala paní **Anna Hrdličková** z Borovan. Za Ledax gratulujeme.

4						8		
1	9		7					5
8			6				1	
		6	8		2			
				1				
			3		4	2		
	7				9			3
2					3		9	1
		4						8

SCHOPNOST NEZIŠTNĚ DAROVAT JE DŮKAZ VYSPĚLOSTI ČLOVĚKA I SPOLEČNOSTI

Fundraising je systematická péče o dárce, jejímž výsledkem je získání finančních či jiných prostředků na obecně prospěšnou činnost. Na pozici fundraiserky v Ledaxu nastoupila v loňském roce Pavlína Čalounová.

Co je náplní Vaší práce a komu pomáháte?

Domácí hospicová péče je hrazena z více zdrojů, kdy jedním z nich je podpora od individuálních a firemních dárců. Péči o ně zajišťuje fundraiser. V Ledaxu jsem něco málo přes půl roku. Fundraising je mým denním chlebem, starám se o to, aby měl Domácí hospic Ledax potřebné finance na veškeré své služby a aktivity a mohl se dále naplno rozvíjet. Fundraising pro mě znamená hledání inspirace, schůzky s potenciálními dárci, občas i probdění noci, kdy přemýšlím, jak správně o podporu požádat. Je důležité si vybudovat vztah s dárci, kteří podporují myšlenku prožít poslední dny života DOMA, v blízkosti nejbližších.

Koho oslovujete?

Oslovuji individuální i firemní podporovatele a snažím se pro Domácí hospic Ledax hledat a navazovat dlouhodobá partnerství a spolupráci, ale také šířit osvětu o domácí hospicové a paliativní péči.

Kvůli Covidu bylo asi v loňském roce velmi složité organizovat aktivity na podporu Domácího hospice Ledax. Co se Vám povedlo?

Máte pravdu, tato doba byla pro plánování akcí složitější, ale i přesto se nám povedlo většinu akcí uskutečnit, naučila nás být více operativní a rychleji reagovat na změny. Povedla se nám například podzimní kampaň „Držme se spolu až do konce“, která vyvrcholila Papučovým dnem 6. října 2021.

Jedinečnost Papučového dne spočívá v tom, že se každý, kdo si ten den nazeje papuče, stává nositelem myšlenky umírat doma.

Jaké plány máte v roce 2022?

Plánů je hodně. Velký důraz kladu především na péči o dárce, prohlubování vztahů se současnými dárci, navazování nové spolupráce a budování dlouhodobých vztahů. Připravujeme řadu benefičních kampaní na podporu Domácího hospice Ledax. Nejbližší, která nás čeká, je Velikonoční kampaň.

Kde hledáte inspiraci?

Hledám ji všude, v běžném životě. Velkou inspirací jsou pro mě skvělí kolegové, se kterými pracuji. Má práce mi dává smysl a naplňuje mě.

Téma smrti, odcházení ze života, je náročné, pro mnohé těžko představitelné.

Ano. Sama z vlastní zkušenosti vím, že i když dopředu nemluvíme o posledních dnech života a přáních, kolikrát si ani konec života neumíme představit. Většina z nás si přeje poslední dny strávit DOMA mezi nejbližšími.

Na co se těšíte?

Musím říct, že se těším na všechno. Na nové výzvy, aktivity s rodinou, setkávání s přáteli a na léto.

Děkuji za rozhovor.

Jana Grillová

Nákupem výrobků LedaxART přispíváte na činnost Domácího hospice Ledax

shop.ledax.cz

PŘEJ A BUDE TI PŘÁNO

(pokračování ze strany 2)

A dědeček Jindřich mi kromě lásky k přírodě předal i vášeň pro sbírání známek. Bohužel, sběratelství je vlastně velmi náročná práce a potřebuje hodně času, který nemám. Zatím tedy známky spíše vrším a snažím se, aby byly v suchu a přežily to, jak s nimi zacházím.

Máte ještě nějaký osobní sen? Třeba docela malý...

Víte, žijeme ve střední Evropě, která má čtyři roční období. Tak já bych rád v každém z nich si vzal týden dovolené a za pěkného počasí bych se vydal nejen do Žďárských vrchů, ale i putoval po

jižních Čechách a rozhodně nevynechal mé milované Novohradské hory. Zatím se mi takový čas nenaskytá.

Můžete své životní krédo shrnout do jediné věty?

Napadá mě spousta vět, které by vyjádřily mou životní filozofii. A pokud mám šanci jen na jedinou, tak tady je. Přej a bude Ti přáno.

Děkuji za rozhovor.

Mirka Nezvalová

Mýma očima

Znám profesora Libora Grubhoffera ze své novinářské praxe už léta. Nikdy se mi nestalo, že by zpátky velmi rychle nereagoval na telefonát, který kvůli pracovnímu vytížení nemohl přijmout. Vždycky se snažil najít čas, kdy bychom si mohli pracovně popovídat. Sám mi vařil v jeho pracovně čaj nebo i kávu a vůbec nedával najevo, že je jeho pozice hodně vysoká.

Když jsme si spolu povídali pro naše noviny, nabídl mi vaječný koňak, který dostal jako ocenění od jedné milé kolegyně z Akademie věd. Dozvěděl se od ní, že se díky koronavirové šlamastice stal v rámci monitorování publikačních aktivit loňským absolutním vítězem v nejrůznějších mediálních výstupech. Celkem byly jeho názory v médiích publikovány vloni 1265krát. Přitukli jsme si miniskleničkou a on jen tak mezi řečí prohodil, že právě připravuje podklady pro to, aby znovu mohl aspirovat na post rektora Jihočeské univerzity. Tedy toho, kdo má šanci stát v jejím čele a opět udávat směr. Nejen univerzitě, ale i všem na ní bych to moc přála. Mimo jiné i pro hlavní manažerské heslo profesora Grubhoffera: „Aby pracovití lidé chodili rádi do práce.“

KOPÍRKA HLEDÁ KANCELÁŘ

Velmi nás těší, že Domácí hospic Ledax uspěl v loňském roce v projektu „Kopírka hledá kancelář“ společnosti Canon ČR. Na konci února doputovala „multifunkční kopírka“ přímo do nových prostor v Lipenské ulici číslo 10. Novou „pomocnou sílu“ nadšeně uvítal celý multidisciplinární tým, neboť bude velkým pomocníkem s každodenní hospicovou administrativou. Tak milá „multifunkce“, ať se ti u nás líbí!

PŘEDPREMIÉRA FILMU SRDCE NA DLANI V OBCHODNÍM CENTRU IGY

18. ledna jsme službu domácí hospicové péče představili divákům českobudějovického multikina Cinestar v OC IGY v rámci předpremiéry filmu Srdce na dlani. Pavlína Čalounová před vlastní projekcí vysvětlila poslání Domácího hospice Ledax. Následně téměř 200 diváků zhlédlo hospicové video „S námi je odcházení snazší...“ Část z nich podpořila Domácí hospic Ledax zasláním dárcovské SMS. V neposlední řadě byl v předsálí k dispozici charitativní stánek Ledax ART, kde měli diváci možnost podpořit hospicovou činnost zakoupením rukodělných výrobků a případně se dozvědět více informací o samotné službě, kterou společnost Ledax poskytuje.

Dostaly se k vám Ledax NOVINY náhodou? Máte zájem o jejich pravidelné zasílání?

Pokud ano, zašlete e-mail na adresu info@ledax.cz anebo zavolejte na 800 221 022.

Ledax NOVINY
ke stažení

Ledax NOVINY - Bulletin společnosti Ledax o.p.s. (Občasník – ročník XII). MK ČR E 19452.

Vydavatel a redakce: Ledax o.p.s., Riegrova 51, 370 01 České Budějovice

Vedoucí redaktor: Jana Grillová, redakce: Mirka Nezvalová, Jan Michl

Foto: archiv Ledax, Fotoface, Radek Štěpán

Grafické zpracování: Daniel Kyncl

Jazykové korektury: Veronika Mrázová

Tisk: Tiskárna PROTISK, České Budějovice

Ledax

Společnost Ledax o.p.s. je
součástí skupiny DfK Group.